

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Kiev (Oekraïne), 27 mei 2011**

De Permanente Commissie (*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa vergaderde op vrijdag 27 mei 2011 in Kiev op uitnodiging van de *Verkhovna Rada* (*Parlement*) van Oekraïne, het land dat - voor het eerst sinds zijn toetreding tot de Raad van Europa in 1995 - het zesmaandelijkse voorzitterschap (van mei tot november 2011) van het Ministercomité van de Raad van Europa waarneemt.

Op het programma van de vergadering stond eerst een verwelkoming door de h. Volodymyr Lytvyn, Voorzitter van de *Verkhovna Rada* van Oekraïne, gevolgd door een gedachtewisseling met de h. Kostyantyn Gryshchenko, minister van Buitenlandse zaken van Oekraïne, Voorzitter van het Ministercomité van de Raad van Europa.

De minister beschouwt het voorzitterschap van het Ministercomité als een gelegenheid om een bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van het moderne Europese proces binnen hetwelke de Raad van Europa een belangrijke rol speelt. In samenwerking met de andere Lidstaten zal Oekraïne toezien op de voortzetting van de doelstellingen en prioriteiten van de Raad van Europa, met name de versterking van de democratie, de eerbiediging van de Rechtsstaat en de bescherming van de mensenrechten. In die context wil het Oekraïense voorzitterschap een reeks praktische maatregelen lanceren voor de bevordering van de uitwerking van de essentiële prioriteiten van de Raad van Europa alsook voor een sterkere politieke rol van de Organisatie binnen de Europese instellingen en voor een grotere bekwaamheid om een efficiënt antwoord te bieden op de huidige uitdagingen en om haar taak inzake de bescherming van de Europese democratische waarden naar behoren te vervullen.

In het kader van zijn voorzitterschap zal Oekraïne zich toespitsen op de volgende prioriteiten: de bescherming van de rechten van het kind (het geweld tegenover kinderen, het recht op de toegang tot gezondheidszorgen, ...), de mensenrechten en de Rechtsstaat in een context van democratie en stabiliteit in Europa en de versteviging en ontwikkeling van de lokale democratie.

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Assemblée, de 20 ondervoorzitters, de voorzitters van de vijf politieke fracties en de commissievoorzitters) en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Assemblée wanneer deze laatste niet in zitting is.

Waarneming van de vervroegde presidentiële verkiezingen in Kazakstan * (3 april 2011)

Door een belangrijk meningsverschil met de Parlementaire Assemblee van de Organisatie voor veiligheid en samenwerking in Europa (OVSE-PA) en met het Bureau voor democratische instellingen en mensenrechten van de OVSE (ODHIR/OVSE), besliste de delegatie van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa om een afzonderlijke verklaring uit te brengen.

In die verklaring bevestigt de delegatie “tevreden te zijn met de goede organisatie en het goede verloop van de verkiezingen. De opkomst was goed, hetgeen getuigt van het vertrouwen van de bevolking in de verkiezingen. De stembusuitslag weerspiegelt de wil van de kiezers van het land. Onafhankelijke observators informeerden de delegatie over het feit dat de houding van de media tijdens de campagne evenwichtiger was dan in het verleden en dat er sprake was van een grotere informatiecampagne bij de kiezers. De delegatie vindt het evenwel verontrustend dat de ongelijke voorwaarden bij de stembusgang en de oproepen tot boycot vanuit verschillende politieke hoeken, geleid hebben tot een beperktere keuze voor de kiezers. Vermits de kiezers een sterkere oppositie willen, verklaart de Assemblee zich bereid om de ontwikkeling van een politieke cultuur in Kazakstan te begeleiden, waardoor er meer diversiteit aan politieke programma's zou zijn. Ondanks de bescheiden vooruitgang die werd geboekt sinds de laatste verkiezingen, is het evident dat Kazakstan niet kan beweren een echte democratie te zijn. Daarvoor dient de situatie in het land op ingrijpende wijze te verbeteren.

* Hoewel Kazakstan geen lid is van de Raad van Europa heeft het parlement van dat land een samenwerkingsakkoord met de Assemblee. De mogelijkheden om de banden tussen Kazakstan en de oudste Europese internationale organisatie aan te halen liggen momenteel ter studie.

* * * * *

Tijdens de vergadering heeft de Permanente Commissie, namens de Assemblee, volgende teksten goedgekeurd :

Het potentiële gevaar van elektromagnetische velden en hun invloed op het leefmilieu (Resolutie 1815)

De Assemblee stelt vast dat de mogelijke gevolgen voor de gezondheid van magnetische velden met een zeer lage frequentie rond elektriciteitslijnen en –toestellen voortdurend het voorwerp uitmaken van wetenschappelijk onderzoek en van publieke debatten.

Het is zo dat elektrische en elektromagnetische velden van bepaalde frequentiebanden een heilzame werking hebben die in de geneeskunde wordt aangewend. Andere niet-ioniserende stralingen - zoals bepaalde hoge frequentiegolven gebruikt bij radars, telecommunicatie en mobiele telefonie - zouden dan weer niet-thermische biologische effecten hebben op planten, insecten en dieren, alsook op het menselijk organisme die potentieel kwaadaardig zijn bij blootstelling op niveau's onder de officiële drempels.

De Assemblee betreurt het uitblijven van een reactie tegenover de gekende of opkomende milieu- en gezondheidsrisico's en de haast systematische vertragingen bij de goedkeuring en toepassing van efficiënte preventiemaatregelen. Zij meent dat het voorzorgsbeginsel gehanteerd moet worden wanneer de wetenschappelijke evaluatie het niet mogelijk maakt het risico met voldoende zekerheid vast te stellen. Indien men immers wacht op vaste wetenschappelijke en klinische bewijzen alvorens actie te ondernemen, kan dat zeer hoge economische en gezondheidskosten met zich meebrengen, zoals dat in het verleden het geval was bij asbest, benzine, lood of tabak.

De Assemblée roept de Lidstaten van de Raad van Europa dan ook op tot het nemen van alle redelijke maatregelen voor de vermindering van de blootstelling aan elektromagnetische velden, met name de radiofrequenties van mobiele telefoons, en vooral van de blootstelling van kinderen en jongeren, voor wie er een groter risico op hoofdtumors lijkt te zijn. Zij roept de Lidstaten op om voor de kinderen in het algemeen, en voor de scholen meer in het bijzonder, de voorkeur te geven aan een internetverbinding via vaste kabel en om het gebruik van draagbare telefoons door kinderen binnen de scholen op strikte wijze te reglementeren. Daarnaast dienen er informatie- en sensibiliseringscampagne's te worden uitgewerkt inzake de risico's van biologische gevolgen die op lange termijn mogelijk kwaadaardig zijn voor het milieu en de menselijke gezondheid, vooral gericht op kinderen en jongeren.

* * * * *

Gezondheidsrisico's van zware metalen (Resolutie 1816)

De Assemblee voelt zich verontrust door het feit dat de Lidstaten van de Raad van Europa bij hun gezondheidsbeleid niet meer aandacht besteden aan de gezondheidsrisico's van zware metalen, daar waar die risico's in vele gevallen wetenschappelijk vastgesteld zijn. Zo is het alsmaar evidenter dat de voortdurende blootstelling van het menselijk lichaam aan kleine hoeveelheden stoffen zoals aluminium of kwik medebepalende factoren zijn voor bepaalde neurologische-, cardiovasculaire- en auto-immuunziekten.

Gelet op het recht van elke persoon op een gezond leefmilieu, zouden preventieve gezondheidsstrategieën gericht op het verminderen van de menselijke blootstelling aan dergelijke schadelijke stoffen tot de politieke prioriteiten moeten behoren. Dat is des te dringender indien men kijkt naar de hoge gezondheidsuitgaven veroorzaakt door chronische ziekten die het gevolg zijn van die schadelijke stoffen.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om zoveel mogelijk de zware en andere metalen te weren uit de menselijke omgeving, en om de bioaccumulatie ervan te verhinderen in de natuur, de voedselketen en het menselijk lichaam. Wat betreft de meest giftige zware metalen, zoals kwik, zouden de Lidstaten het gebruik ervan moeten verbieden of beperken in de industrie, de landbouw en de medische sector, vooral dan het gebruik van kwik bij amalgaamvullingen voor tanden.

Zij doet bovendien opnieuw een oproep om, binnen de Raad van Europa, het idee te promoten om een aanvullend protocol uit te werken bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens inzake het recht op een gezond leefmilieu.

* * * * *

Het nucleaire programma van Iran: nood aan een doeltreffende internationale reactie (Informatieverslag 12612)

Iran werkt aan een kernprogramma waarvan de ware toedracht de internationale gemeenschap ten zeerste verontrust. Velen denken immers dat Iran, dat beweert dat het programma een vredelievend karakter heeft, wel degelijk toewerkt naar het verwerven van de capaciteit om kernwapens te maken. Een land als Iran dat over kernwapens beschikt, zou een gevaar betekenen voor de hele internationale gemeenschap, met inbegrip van zijn buurlanden.

De Assemblee keurde vroeger reeds twee resoluties over het nucleaire programma van Iran goed, Resolutie 1436 in 2005 en Resolutie 1567 in 2007. De belangrijkste elementen uit die resoluties gelden nog steeds.

De Assemblee stelt vast de gemeenschappelijke inspanningen van de internationale gemeenschap om Iran via politieke en diplomatieke middelen te dwingen de bepalingen vervat in de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties na te leven, geen resultaat opgeleverd hebben. De tot nu toe gevolgde strategie, die de voorrang geeft aan dwangmaatregelen, zou eventueel herdacht moeten worden en meer de nadruk moeten leggen op het scheppen van een vertrouwensklimaat.

De Assemblee beschouwt het dan ook als een van de meest dringende en belangrijke taken voor de internationale gemeenschap om erop toe te zien dat de samenwerking van Iran met het Internationale Atoomagentschap volledig wordt hersteld en dat het Agentschap haar activiteiten in Iran opnieuw ten volle kan ontplooien.

De Raad van Europa zelf is niet onmiddellijk een spilfiguur bij de inspanningen om het Iraanse nucleaire probleem op te lossen, maar de organisatie kan wel haar steentje bijdragen om een vertrouwensklimaat tussen Europa en Iran te creëren, vooral dan op parlementair niveau.

* * * * *

De impact van het Oostelijk Partnerschap van de Europese Unie inzake goed bestuur en economische ontwikkeling in Oost-Europa (Resolutie 1812 en aanbeveling 1971)

Het Oostelijk Partnerschap, opgestart in mei 2009, beoogt de bespoediging van de politieke vereniging en de verdieping van de economische integratie van Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Moldavië, Oekraïne en Wit-Rusland met de 27 Lidstaten van de Europese Unie.

Dit initiatief wordt door de Assemblee heel positief onthaald omdat het de ambitieuze doelstelling heeft de nodige voorwaarden te scheppen voor de bevordering van een duurzame economische groei, een grotere stabiliteit, een beter bestuur en een sterke rechtsstaat in de betrokken landen, alsook voor een grotere sociaal-economische cohesie in het hele continent. Zij is tevreden over het opstarten van een aantal samenwerkingsprojecten tussen de Raad van Europa en de Europese Unie in het kader van het gemeenschappelijke programma van het Oostelijk Partnerschap. Bedoeling is de zes betrokken landen te helpen om zich toe te werken naar de naleving van de normen van de Raad van Europa en de Europese Unie op het vlak van verkiezingsstandaarden en gerechtelijke hervorming, alsook om cybercriminaliteit en corruptie te kunnen bestrijden.

De Assemblee verklaart eens te meer ervan overtuigd te zijn dat economische groei en democratische ontwikkeling kunnen, en moeten, samengaan om de burgers de middelen te geven om de samenleving waarin ze leven te veranderen.

Zij ziet het Oostelijk Partnerschap als een dynamisch proces met vele belanghebbenden die een samenwerking nastreven die gebaseerd is op gedeelde waarden en de invoering van normen gericht op de menselijke waardigheid. Ook de Raad van Europa, een organisatie die sinds lang een “Europa zonder breuklijnen” verdedigt, moet bij die dynamiek betrokken worden.

* * * * *

Het bevorderen van het microkrediet ten dienste van een meer sociale economie (Resolutie 1813)

Het microkrediet werd initieel uitgewerkt voor de bevordering van de ontwikkeling van de derde wereldlanden, maar is nu ook een essentieel instrument geworden in de strijd tegen de armoede in de ontwikkelde wereld. Het wordt vaak gebruikt als middel om de zelfstandige arbeid en de oprichting en ontwikkeling van microbedrijven aan te moedigen. In vele gevallen maakt het deel uit van maatregelen ter bevordering van de overgang van werkloosheid naar een zelfstandige activiteit. Zo kan het microkrediet invulling geven aan een beleid gericht op sociale insluiting. Het is bijzonder belangrijk in landbouwgebieden en kan aanzienlijk bijdragen tot de integratie van etnische minderheden en migranten, zowel op economisch als op sociaal vlak.

De Assemblee drukt erop dat de microkredietoperaties door de onderlinge samenhang tussen de financiële systemen, de tewerkstelling en de sociale bescherming, gezien moeten worden in de ruimere context van het juridische kader en de bestaande bijstandsbepalingen. Voor het welslagen van de operaties is het bovendien van essentieel belang de overgang van werkloosheid, of bijstand, naar zelfstandig werken te vergemakkelijken.

In haar resolutie nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om hun institutioneel, juridisch en commercieel kader aan te passen ter bevordering van het microkrediet, met name door maatregelen om juridische, fiscale en administratieve obstakels weg te werken, zoals de vrijstelling van sociale lasten voor startersondernemingen en de vereenvoudiging van registratieprocedures.

Zij roept de Lidstaten van de Raad van Europa ook op om een gunstig economisch klimaat te scheppen dat nodig is voor de ontwikkeling van de instellingen voor microfinanciering, waarbij er geen enkele bevolkingslaag wordt uitgesloten.

* * * * *

Hervormingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (Resolutie 1814)

De Assemblee is ervan overtuigd dat de toegang tot gezonde en voedzame voeding een fundamenteel mensenrecht is. Zij stelt die belangrijke kwestie dan ook aan de orde om

een aantal aanbevelingen te richten aan de Lidstaten in de politieke context van de huidige hervormingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) en het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB), en de repercussies ervan in de Lidstaten van de Raad van Europa die geen lid zijn van de Europese Unie.

De Assemblee stelt vast dat de voedselzekerheid een politiek onderwerp geworden is dat op wereldvlak alsmaar aan belang wint, omdat de meeste landen meer en meer beroep doen op de import- en exportmarkten om hun bevolking te voeden. De bevoorradingsketen wordt dan ook zeer gevoelig voor economische en milieufactoren. De teloorgang van de biodiversiteit en de klimaatverandering zullen onvermijdelijk zware risico's met zich meebrengen voor de voedselzekerheid en voor de leefbaarheid van de landbouw- en visserijsectoren.

De Assemblee roept de Europese Unie op om zowel haar gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) als haar gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) te wijzigen zodat ze de uitdagingen van de XXIste eeuw aankunnen op het vlak van voedselzekerheid, leefmilieu, biodiversiteit, klimaat, energie en landbouw- en kustontwikkeling, door de regelgeving te vereenvoudigen, een meer rechtvaardige verdeling van de betalingen voor de nieuwe Lidstaten uit te werken, en door een grotere steun te verlenen aan de kleine producenten en de familiale bedrijven.

* * * * *